

عنوان مقاله:

معماری پایدار در شهر سوخته سیستان

محل انتشار:

بیستمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ندا شاه کرمی - دکتری تخصصی معماری، استادیار گروه هنر و معماری، دانشگاه پیام نور، واحد اربیل، ایران

شهلا شهرکی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد اربیل، دانشگاه پیام نور، ایران.

خلاصه مقاله:

شهر سوخته یکی از مهم ترین محوطه های باستانی هزاره سوم پ.م است که داده های به دست آمده از کاوش های گورستان آن به عنوان بزرگ ترین گورستان عصر مفرغ فلات ایران، کمک فراوانی در بازسازی جنبه های مختلف زندگی افراد کرده است. شهر یکی از کهن ترین و مهم ترین ابداعات بشری است. سرزمین ایران یکی از غنی ترین و قدیمی ترین گاهواره های تمدن بشری بوده که همزمان با اولین تمدن های بشری بنا نهاده شد. شهر (مدینه) و تمدن چه به لحاظ ملفوظی و چه مفهومی پیوند تنگاتنگی با هم دارند چنانچه شهرهای تاریخ بشری آئینه ای از تمدن و فرهنگ اعصار مختلف به شمار می روند. شهر کمترشناخته سوخته نیز چنین است آئینه ای تمام نما از تمدن ایران. در این تحقیق به بررسی روند پیدایش شهر سوخته و نیز دوره زوال و نابودی آن پرداخته شده است. در این تحقیق سوالات اساسی این است که چه عملی باعث شکل گیری و ایجاد رونق شهر سوخته شده است و بر همین اساس چه عاملی باعث زوال و نابودی آن شده است. هدف تحقیق چگونگی دوره رشد و زوال شهر سوخته بوده است. پژوهش ها نشان داده است روش شناسی تحقیق حاضر «تحقیق توصیفی- تحلیلی» و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و اسنادی می باشد. نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که شهر سوخته جایی است که شهرنشینی، با هوشمندی و خلاقیت در امر صنعت و دانش پزشکی درهم آمیخته و گواه آن، شبکه ی منظم آب و فاضلاب، جراحی موفقیت آمیز مجموعه و مبارزه با بیماری ها، سفال های نقاشی شده، مجسمه برنزی، و هزاران قطعه ی شکوفه دیگر است. همه ی این موارد بر اوج مدنیت و تفکر خلاق در شهر سوخته ی سیستان دلالت دارند.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، شهر سوخته، معماری و شهرسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1928854>

